

ke 10.5.2017

Toinen täydennys kanteluuni oikeuskanslerille ministerien tuomarivaloista 5.5.2017

Täydennän toisen kerran kanteluani. Samalla lähetän tämänkin asiakirjan tiedoksi kantelussani mainitsemilleni kahdeksalle taholle.

Täydennys: Seuraava tuli mieleeni *Helsingin Sanomien* tänäisestä pääkirjoituksesta ”Vielä yksi ministeri vaihtuu piakkoin”. Pääkirjoitus viittasi tietysti Annika Saarikkoon, ja ministerin vaihtoon viimeistään kesäkuussa. Oletan seuraavassa, että niin tapahtuu.

Yksi luonteva tilaisuus ministerien Antti Häkkänen, Jari Leppä ja Sampo Terho tuomarinvakuutuksen antamiselle olisi nimittäin se valtioneuvoston yleisistunto, jossa tuolloin juuri valtioneuvoston jäseneksi nimitetty kansanedustaja Annika Saarikko antaa oman tuomarinvakuutuksensa.

Siihen mennessä myös asianomaiset ministeriöt olisivat jo ehtineet edes alustavasti valmistella lakia virkavalasta olevan säännöksen poistamisesta valtion virkamieslaista sekä uutta asetusta virkavakuutuksesta ja tuomarinvakuutuksesta. Todistajanvalan poistamista perusteltiin Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ratkaisuilla. Sen perustelun vaativuutta ei sovi sivuuttaa virkavalankaan osalta.

Jatkan vielä yleisesti valoista ja vakuutuksista. Seuraava on lainaus yhdistyksemme Pääkaupunkiseudun ateistit ry:n lausunnosta 26.11.2012 oikeusministeriölle todistelutoimikunnan mietinnöstä *Todistelu yleisissä tuomioistuimissa*. Yhdistyksemme puheenjohtajana viittasin vastineeseeni 16.8.2012 kanteluissani eduskunnan oikeusasiamiehelle puolustusvoimien kirkollista työtä ja elämäkatsomustiedon opetusta koskevissa asioissa:

”Niinpä *Mietintö, jonka on laatinut piispainkokouksen valaongelmaa tutkimaan asettama toimikunta* (8.2.1968, 36 sivua) piti valan määritelmää selvitellessään valana myös sekulaaria ”juhlallista vakuutusta”, mutta tätä halventaen teoretisoi senkin olevan uskonnollisen. Vakuutuksessa ”kunnian ja omantunnon kautta” se näki ”kunnian” ja ”omantunnon” loukkaavasti ensisijaisesti kristillisinä käsitteinä ja vasta toissijaisesti sekulaareina, jolloin taas vakuutus edellytti ”tietoisesti kristinuskonvastaista kaikesta tuonpuoleisesta riippumattoman ihmisen itsensä jumalointia”. Mutta toimikunta joutui myöntämään, että suurin osa kansalaisista käsitti ilmaisun ”kunnian ja omantunnon kautta” maallistuneesti kunnan kansalaisten tuntomerkinä.”

Tähän totean, että nyt puoli vuosisataa myöhemmin ongelma ei todellakaan ole tunnustuksettomissa vakuutuksissa vaan päinvastoin uskonnollisissa valoissa.

Kantelija: Jouni Luukkainen